

[Socialministeren.]

kan også spørge, hvad landbrugets folk ville sige i en tilsvarende situation. Hvis det lille landbrug kommer ind i en krise, kan man så — i overensstemmelse med det ærede medlems system — lægge en kopskat på alle landbrugere med det formål at hjælpe de vanskeligst stillede? Vil landbrugerne ikke forlange, at hele befolkningen bidrager? Kan lønarbejderne da ikke på tilsvarende måde spørge: hvorfor skal vi alene i form af en kopskat bære arbejdsløshedens byrde? Skal ikke hele befolkningen være med til det, såfremt der skal ydes et konstant bidrag?

Det ærede medlem hr. Lorentzen sagde ved første behandling — folketingets forhandlinger sp. 2213 —:

„Jeg er jo ganske upolitisk.“

Jeg må nok have lov at citere denne udtalelse. Der savnedes ikke politik i det ærede medlems indlæg her ved anden behandling, så jeg må sige, at det ærede medlem er kommet sig betydeligt.

Der er endvidere fremsat forskellige tanker af det ærede medlem hr. Poul Sørensen, men heller ikke han har kunnet komme med et virkelig overbevisende modforslag. Det ærede medlem har forskellige tanker om, at det skulle være gørligt at sammenslutte kasserne til større enheder; men et virkelig gennemarbejdet, konkret forslag er det ærede medlem ikke nået frem til i den kommission, han selv som minister nedsatte i sin tid; efter 5-6 års forløb er der ikke dukket et virkelig afklaret forslag frem.

Det ærede medlems kongstanke er vel nok den, at man skulle overhugge den 50-årige forbindelse mellem fagorganisation og arbejdsløhedskasse. Jeg for mit vedkommende ville anse det for beklageligt, hvis vi skulle fremtvinge en statslig villet konformitet, industriforbund via arbejdsløhedskasserne. Jeg kan ikke se rettere, end at man foregriber udviklingen på fagorganisationens område med dette skrivebordsforslag. En sådan udvikling vil være så meget mere uhensigtsmæssig på det nuværende tidspunkt, som den opdeling i afstemningsområder, som det ærede medlem foreslår, overført på kasserne jo kun gælder for overenskomstssituationen i 1958, i indeværende år; vi ved ikke, om denne ordning bliver taget op med henblik på fremtiden; vi ved

end ikke i dette øjeblik, om den er anvendelig over for den nuværende overenskomstssituation. Hertil kommer, at afstemningsområdernes indbyrdes afgrænsning ikke efter det, der er oplyst for os, endnu er så fast, at det kan anses for forsvarligt at bygge en lovgivning derpå. Det ærede medlems forslag går jo ud på at fordele navnlig arbejdsmændene på de øvrige fagorganisationer og at føre dem sammen i 8 kasser plus et par kasser til, måske 3.

Derved opstår der visse kasser med særlig stor ledighedsrisiko; det drejer sig ikke mindst om land-, skov- og gartneriarbejdernes arbejdsløhedskasse, som jo efter de beregninger, der er foretaget, vil få en ledighed på over 20 pct. og som følge deraf et meget højt kontingent.

Jeg synes altså, at der er så megen løshed i det ærede medlems forslag, at det ærede medlem burde frafalde det og følge det forslag, der er fremsat af regeringen, og som faktisk i sin tendens indeholder en mulighed for med tiden, at nå frem til større sammenslutninger.

Det ærede medlem stillede mig det spørgsmål, hvorledes regnskabet ville stille sig for Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse pr. 31. marts 1958. Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse får i disse dage anvist 15 mill. kr., og hermed vil være anvist alt, hvad der efter de gældende regler kan anvises indtil regnskabsårets udgang. Når ændringsloven er gennemført, vil der kunne anvises yderligere 35 mill. kr. i kraft af reglerne i lovforslagets § 2, og dermed er mulighederne selvsagt udtømt; men kassen skulle kunne klare sig til et stykke ind i april 1958. I april 1958 er disse muligheder udtømt, og så vil det være nødvendigt at anvise forskud på det nye regnskabsårs tilskud.

Der har været fremført forskellige kritiske bemærkninger om den nedsatte kommission, dens arbejdsresultater og dens afgivning af disse resultater. Jeg har ved lovforslagets første behandling i alt væsentligt svaret på de indvendinger, der kan fremføres i denne forbindelse. Jeg skal kun sætte en lille streg under et par af de tanker, der naturligt gør sig gældende: at det var et politisk udvalg, hvis argumentation naturligt kunne overføres her til tinget, hvor ho-